

РЕШЕНИЕ

№ 3044

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.СТ.Т.

при участието на секретаря СВ. В. ОГН.

като разгледа докладваното от Г.СТ.Т. Гражданско дело № 20221110167049 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411 от КЗ, за осъждане на ответника ЗАД „БВИГ“ ЕАД, ЕИК *****, да заплати на ищеца „ДЗИ - ОЗ“ ЕАД, ЕИК *****, сумата в общ размер на 307,54 лева, представляваща непогасена сума за изплатено от него застрахователно обезщетение по застраховка „Каско+“ по преписка по щета № 44012132204178, представляваща 282,54 лева - имуществена вреда, вследствие на ПТП, станало на 16.02.2022 г., в гр. К, на ул. „С“ № 111, по вина на застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ водач на лек автомобил „*****“, с рег. № *****, който не пропуснал подалия светлинен сигнал за излизане от редицата на паркирани вече автомобили и вече навлязъл в лентата за движение автомобил „Р.К.“, с рег. № *****, застрахован при ищеца и му нанесъл вреди, с включени ликвидационни разноски в размер на 25,00 лева, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва от подаване на исковата молба в съда – 08.12.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът чрез упълномощения си процесуален представител твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане по застраховка „Каско+“, е настъпило събитие – ПТП, по следния механизъм: на 16.02.2022 г., в гр. К, на ул. „С“ № 111, водачът на л.а. лек автомобил „*****“, с рег. № *****, застрахован при ответното дружество, не пропуснал подалия светлинен сигнал за излизане от редицата на паркирани вече автомобили и вече навлязъл в лентата за движение автомобил „Р.К.“, с рег. № *****, застрахован при ищеца, и му нанесъл вреди. За настъпилото ПТП бил съставен двустранен протокол за ПТП между водачите, от който било видно, че вината за процесното ПТП е на водача на „*****“, с рег. № *****. Твърди, че щетите са на стойност 282,54 лв., като поддържа, че на 14.06.2022 г. е изпълнил задължението си за заплащане

на застрахователно обезщетение на посочената стойност, като е заплатил сумата в полза на „Еспас Ауто“ ООД. Твърди, че ответникът е застраховател на гражданската отговорност на деликвента, спрямо когото в полза на ищеца възниква регресно вземане за платеното обезщетение. Ищецът твърди също, че е поканил ответника да заплати регресното вземане, но ответникът с писмо от 07.07.2022 г. отказал плащане по предявената претенция. Прави искане съдът да осъди ответника да му заплати описаните суми, ведно с лихва върху главницата от исковата молба. Претендира разноски.

В срока за отговор на исковата молба по чл. 131 от ГПК, такъв е постъпил от ответника, който оспорва претенциите по основание и размер. Не оспорва наличието на гражданска отговорност по отношение на МПС „*****“, с рег. № *****. Оспорва механизма на ПТП. Оспорва вината за настъпилото ПТП да е на водача на л.а. марка „*****“, с рег. № *****. В условията на евентуалност прави възражение за съпричиняване. Оспорва размера на претенцията и излага, че същата не съответства на действително претърпените вреди. Оспорва наличието на причинно-следствена връзка. Оспорва и ликвидационните разноски и счита същите за завишени. Прави искане предявеният иск да бъде отхвърлен. Претендира разноски.

Софийският районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ За да бъде успешно проведен искът по чл. 411 КЗ, ищецът следва да докаже:

1. наличието на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца, като застрахователят по имущественото застраховане да е изплатил застрахователно обезщетение за настъпилото увреждане на застрахованата вещ;

2. за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата – в случая фактическият състав на чл. 45 ЗЗД, т. е. противоправно деяние, което да е извършено виновни, да са налице вреди (вкл. размерът на същите) и същите да са в пряка причинно-следствена връзка с деянието, а в тежест на ответника, в случаи че ищецът установи горепосочените факти, е да докаже, че е заплатил претендираната сума.

Съдът е определил за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК, обстоятелствата, че:

- лекият автомобил „Р.К.“, с рег. № *****, е бил застрахован при ищеца по валидна имуществена застраховка „Каско+“;
- лекият автомобил „*****“, с рег. № ***** е бил застрахован при ответника по валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“;
- сумата в размер на 282,54 лева е платена в полза на „Еспас Ауто“ ООД от ищеца.

От представения Двустранен констативен протокол за ПТП от 16.02.2022 г. се установява, че на 16.02.2022 г. около 14,30 ч. л.а. „Р“, рег. № *****,

на кръгово кръстовище на бул. „Л“ и ул. „С“, гр. К, завива наляво, навлиза по ул. „С“ и при № 111 реализира ПТП с л.а. „Р.К.“, рег. № *****, който в същия момент потегля. Посочено, че вината за настъпване на ПТП е на водача на л.а. „Р“. В протокола е отбелязано още, че по л.а. „Р“ видимите щети са по десен калник и дясна част от броня, а по л.а. „Р.К.“ – предна броня, отляво.

По делото е разпитан свидетелят Т. К. Б. при режим на призоваване.

Свидетелят дава показания за инцидента, че управлявал л.а. „Р.К.“ през м. 02.2022 г. Излага, че спрял в гр. К за почивка на 200-300 метра след първото или второто кръгово кръстовище в посока Петрохан. Посочва че бил спрял в дясната лента, като пред и зад него имало други паркирани автомобили. Когато приключил почивката си предприел маневра, за да навлезе в лява лента за движение, като при навлизане в лентата за движение л.а. „Ровър“ ударил управлявания от него автомобил в левия калник и фар. Твърди, че преди да предприеме маневрата подал светлинен сигнал и се огледал, като не установил наличие на попътни движещи се превозни средства. Уточнява, че при настъпване на ПТП бил в позиция на навиване на волана, а съприкосновението настъпило между двете ленти от платното – тази, в която спирали автомобили, и тази, в която се осъществявало движението. Излага, че ПТП настъпило много бързо.

По делото е прието заключение на вещо лице по допусната САТЕ, което съдът кредитира като обективно, компетентно и изчерпателно, същото е прието и неоспорено от страните, като от него се установява механизма на настъпване на процесното ПТП, а именно на 16.02.2022 г. в гр. К, в района на № 111 на ул. „С“, водачът на л.а. „Р.К.“, рег. № *****, предприема маневра на потегляне по ул. „С“, при която не пропуска преминаващия водач на МПС „Р“ с рег. № ***** и с предната си лява габаритна част реализира леко ПТП в предната дясна габаритна част на л.а. „Р“.

В открито съдебно заседание след изслушване на показанията на свидетеля Б. вещото лице С. уточнява, че свидетелят Б. е взел ъгъл на виждане, но не е хванал целия обем на лентата за активно движещите се – Б., поглеждайки в огледалото за задно виждане, е възприел малко информация, след което е тръгнал и е попаднал в конфликтна точка. Вещото лице посочва, че преди момента на съприкосновението, движещият се в лява лента „Роувър“ се е намирал в зона, в която дори и шофьорът на лек автомобил „Р.К.“ да го беше възприел, не може да направи преценка за разстоянието. Установява се, че всички увреждания по л.а. „Р.К.“, отразени в описа на застрахователя, се намират в пряка и причинноследствена връзка с настъпилото ПТП, като действителната стойност, необходима за възстановяването на л.а. „Р.К.“, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е в размер на 337,20 лв., т.е. надвишава размера на претенцията. Обичайните разноски за ликвидиране на щета по риск Каско при ПТП са в размер между 10 лв. и 25 лв.

С оглед отделените за безспорни обстоятелства, спорът по делото се концентрира в механизма на ПТП, причинната връзка между уврежданията и ПТП и размерът на вредите.

Настоящият съдебен състав намира, че фактическият състав на чл. 45 ЗЗД

не е налице, поради което не е възникнало правото на обезвреда.

При съвкупната преценка на доказателствата се установява, че водачът на л.а. „Р.К.“, рег. № *****, а не водачът на л.а. „Р“, рег. № *****, е имал неправомерно поведение при настъпването на процесното ПТП.

За да достигне до този извод, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 37, ал. 3 ЗДвП водачът на пътно превозно средство, излизащо на път от крайпътна територия е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по този път.

Съгласно чл. 25, ал. 2 ЗДвП при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея.

В разглеждания случай л.а. „Р“, рег. № *****, е пътувал по пътната лента за активно движение.

Увреденият автомобил „Р.К.“ се е намирал в паркирано положение, като преди настъпване на ПТП водачът му е предприел маневра за излизане от лентата за паркиране и за навлизане в лентата, по която се е движел л.а. „Р“.

В тази ситуация при съобразяване на законоустановените правила за движение водачът на л.а. „Р.К.“ е следвало да се увери, че по пътя, в който навлиза не се движат други превозни средства, а в случай че има такива – водачът на увреденият автомобил е следвало да ги пропусне.

Водачът на л.а. „Р.К.“, на първо място, не е положил дължимата грижа да се увери, че по лентата, в която навлиза, не се движат автомобили. Дори и да се възприеме предположението, развито от вещото лице при изслушване на експертизата, че водачът на л.а. „Р.К.“ не е могъл да определи правилно разстоянието, на което се е намирал другият автомобил в лентата за активно движение, то в подобно положение водачът на паркирания автомобил е следвало да ангажира по-старателно вниманието си за преценка на пътната обстановка, и ако дори тогава не е могъл да прецени разстоянието между двете превозни средства, е следвало да пропусне попътното движещия се автомобил. Обстоятелството, че водачът на л.а. „Р.К.“ не е успял правилно да възприеме разстоянието, на което се намирал другият автомобил, не го освобождава от задължението му да го пропусне. Дори и водачът на л.а. „Рано Клио“ действително да се е огледал преди да предприеме маневрата, то тази п*****ка е направена несвоевременно, като задължението да следи за движещи се автомобили в лентата, в която навлиза съществува за водача през цялото времетраене на извършваната маневра. От свидетелските показания и от заключението по САТЕ се установява, че процесното ПТП е настъпило на 200-300 м. от кръговото кръстовище. Не може да се възприеме тезата, че л.а. „Р“ е изминал разстоянието от кръговото кръстовище до мястото на ПТП за толкова кратко време, което да не позволи на водача на паркирания автомобил „Р.К.“ да го възприема при полагане на дължимата грижа за установяване на пътната обстановка.

С оглед на гореизложеното, настоящият състав достига до извод за липса на противоправност на поведението на водачът на застрахования при ответника автомобил.

За пълнота на изложението следва да се подчертае, че заявеното в

протокола за ПТП от водача на л.а. „Р“, че същата е виновна за ПТП, не обвързва съда. От една страна, това не е отразяване на факт, а от друга – не може да се очаква от страните да използват термини с обща употреба в смисъла, който тези термини имат за правото. В разглеждания случай, това изявление отразява субективното отношение на водача към случилото се, а не съответства на анализа, дължим при установяване на елементите от фактическия състав на деликтната отговорност.

По изложените съображения съдът намира иска за неоснователен.

иска изцяло.

По разноските:

При този изход на правния спор, с право на разноси разполага ответникът.

Ответникът е поискал присъждането на разноси, за което е представил списък по чл. 80 ГПК, като е доказал, че реално е сторил такива.

На ответника следва да се присъди сумата от 150 лв. – внесен депозит за САТЕ, и 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 411 КЗ на „ДЗИ – ОЗ“ ЕАД, ЕИК: *****, против ЗЕАД „БВИГ“, ЕИК: *****, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 307,54 лв. (с включени 25 лв. ликвидационни разноси), представляваща регресно вземане за платено обезщетение по имуществена застраховка за вреди на л.а. „Р.К.“, рег. № *****, вследствие на ПТП от 16.02.2022 г., причинени от застрахован при ответника водач на л.а. „Р“, рег. № *****, ведно със законната лихва върху главницата от 08.12.2022 г. до окончателното заплащане на задължението.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „ДЗИ – ОЗ“ ЕАД, ЕИК: *****, да плати на ЗЕАД „БВИГ“, ЕИК: *****, , сумата от 250 лв. разноси по гр. д. № 67049/2022 г. по описа на СРС, 178 състав.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването на преписи на страните пред Софийски градски съд с въззивна жалба.

Съдия при Софийски районен съд: _____